

кжде да употреби мисълта си. Ако го натоварятъ много, той трѣбва да мисли, какъ да пренесе товара си безболезнено, или какъ да се освободи отъ него. Ако натоварятъ животното чрезмѣрно, то ще почне да бѣга, да рита, да се освободи отъ товара си. Колкото да бѣга и да рита, то нѣма да се освободи отъ товара си. Нищо друго не му остава, освенъ да се подчини и безропотно да носи своя товаръ. Обаче, за човѣка не е така. Щомъ може да мисли, той ще приложи мисълта си въ действие и ще търси начинъ за освобождаване отъ товара си. Щомъ намѣри правиленъ начинъ, той е разрешилъ една отъ труднитѣ си задачи. Ще кажете, че съ вѣра всичко се разрешава. Вѣрно е, че вѣрата разрешава задачитѣ въ живота, но трѣбва да знаете, коя вѣра може да направи това. Има два вида вѣра: преходна и вѣчна или абсолютна.

И тъй, когато казваме, че вѣрата разрешава най-мжчнитѣ задачи, ние имаме предъ видъ абсолютната вѣра. Който има такава вѣра, той съзнава, че живѣе въ Бога, и Богъ живѣе въ него. Да живѣешъ въ Бога, това значи, абсолютно да се подчинявашъ на Неговитѣ закони. Каквото ти каже Той, ти си готовъ да изпълнявашъ. Ако ти каже да говоришъ, ще говоришъ; ако ти каже да работишъ, ще работишъ. Когато Богъ живѣе въ тебе, ти ще Му разправяшъ всичко, каквото ти се случва, а Той ще те слуша и ще те съветва, какъ да постъпвашъ, за да разрешишъ правилно задачитѣ си.